

Repertoriumnummer 2013 / 6310
Datum van uitspraak 28 juni 2013
Roïnummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Rechtsmiddelen

--

Ruimtelijke ordening
stedebouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende bis kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door haar regering bij
met kantoren te

appellante,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

tegen het vonnis van de 5^e kamer van de rechtbank
van eerste aanleg te Turnhout van 21 november
2011, gekend onder rolnummers

tegen

1. wonende te

2. wonende te

geïntimeerden,

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

Wat voorafgaat:

1.

De betwisting betreft diverse administratieve geldboeten, opgelegd wegens het doorbreken van twee stakingsbevelen (gegeven op 30.12.2008 en bekrachtigd op 09.01.2009 en gegeven op 12.03.2009 en bekrachtigd op 27.03.2009), m.b.t. het permanent bewonen van een weekendverblijf, gelegen te destijds een inbreuk op art. 99 van het decreet van 18.05.1999.

Uit een PV van 30.12.2008 blijkt dat samen met in december 2008 eigenaar is geworden van deze chalet, en dat beiden onmiddellijk hun inschrijving op dit adres hebben aangevraagd omdat zij daar ook werkelijk verbleven.

Op 30.12.2008 werden zij door de politiediensten ingelicht dat een permanente bewoning van deze chalet strafbaar was en dat stakingsbevel m.b.t. deze permanente bewoning gegeven werd.

Dit stakingsbevel werd bekrachtigd op 09.01.2009.

Het blijkt uit de stukken dat hoewel ingeschreven op dit adres vanaf 30.12.2008, zich ook weer onmiddellijk heeft laten uitschrijven, waarbij de officiële adreswijziging werd vastgesteld op 23.01.2009.

Het blijkt eveneens uit de stukken dat hoewel ingeschreven op dit adres vanaf 30.12.2008, zich ook weer onmiddellijk heeft laten uitschrijven, waarbij de officiële adreswijziging werd vastgesteld op 18.01.2009.

Vervolgens hebben zij zich echter opnieuw aangemeld bij om zich opnieuw op dit adres in te schrijven.

Het blijkt uit de stukken dat opnieuw op dit adres werd ingeschreven vanaf 12.03.2009, waarna hij zich weer heeft laten uitschrijven, waarbij de officiële adreswijziging werd vastgesteld op 26.05.2009, en dat opnieuw op dit adres werd ingeschreven vanaf 12.03.2009, waarna zij zich weer heeft laten uitschrijven, waarbij de officiële adreswijziging werd vastgesteld op 04.06.2009.

Op 12.03.2009 werd PV opgesteld van dit strijdig gebruik (doorbreken van het stakingsbevel van 30.12.2008), maar ter plaatse kon alleen worden aangetroffen. Aan haar werd opnieuw meegedeeld dat wonen in een weekendverblijf strafbaar is. Een nieuw mondeling stakingsbevel werd gegeven. In een door haar voor kennisneming ondertekend document werd zij bovendien gewezen op de administratieve geldboete van 5.000 euro.

Op 27.03.2009 volgde een *"bekrachtigingsbeslissing doorbreking stakingsbevel."*

Op 05.05.2009 zijn de politiediensten opnieuw ter plaatse gegaan, aangezien werd vastgesteld dat beide betrokkenen nog steeds waren ingeschreven op voormeld adres. Niemand kon aangetroffen worden, maar een nieuw bevel tot stopzetting strijdig gebruik werd opgehangen, en afschrift van het PV van 07.05.2009 werd per aangetekende post overgemaakt.

Op 27.05.2009 werd aan elk van hen twee maal een administratieve geldboete opgelegd van 5.000 euro, eenmaal voor het doorbreken van het stakingsbevel van 30.12.2008 en eenmaal voor het doorbreken van het stakingsbevel van 12.03.2009.

Op 26.06.2009 werd door de administratie een schrijven van beide betrokkenen ontvangen, waarin zij stelden over onvoldoende geld te beschikken om geldboeten te betalen en waarin zij aankondigden besloten te hebben om definitief te verhuizen. Zij deden een verzoek om de boeten kwijt te schelden.

Bij besluit van de stedenbouwkundig inspecteur van 01.07.2009 werd het verzoekschrift onontvankelijk verklaard.

Aan elk van beiden werden twee dwangbevelen betekend, waarna verzet tegen de dwangbevelen werd aangetekend.

2.

Zowel _____ als _____ hebben op 20.11.2009 gedagvaard: *"HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door haar regering bij delegatie in*

Zij vorderden hun verzet tegen het dwangbevel ontvankelijk en gegrond te verklaren.

3.

De eerste rechter verklaarde het verzet ontvankelijk en gegrond.

4.

Bij gerechtsdeurwaardersexploot, betekend op 08.03.2012, tekende het Vlaamse Gewest hoger beroep aan tegen voormeld vonnis. In de akte van hoger beroep benoemde Het Vlaamse Gewest zichzelf als "*HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door haar regering*".

Gevraagd wordt om het oorspronkelijk verzet onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Zowel _____ als _____ vragen om het bestreden vonnis integraal te bevestigen.

Beoordeling:

5.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld, en is derhalve toelaatbaar.

Hoewel de geïntimeerden voorhouden dat het beroepsexploot nietig zou zijn omdat de grieven tegen het bestreden vonnis niet zouden zijn vermeld, oordeelt het hof dat in het exploot houdende hoger beroep voldoende duidelijk werd uiteengezet waarom men het niet eens was met de eerste rechter, zowel voor wat betreft de oorspronkelijk te dagen persoon, als voor wat betreft de beoordeling van de feiten.

Wat de ontvankelijkheid van het oorspronkelijk verzet betreft:

6.

Het Vlaamse Gewest meent dat het oorspronkelijk verzet onontvankelijk zou zijn, omdat art. 6.1.50 V.C.R.O. voorziet dat het verzet gebeurt door dagvaarding van het Vlaamse Gewest.

In essentie houdt het Vlaamse Gewest voor dat de verkeerde persoon werd gedagvaard: *dient gedagvaard te worden doch wel het Vlaamse Gewest*".

Het hof vraagt zich af waarom dit verweer wordt ingeroepen onder de hoofding "onontvankelijkheid". Indien een verkeerde persoon werd gedagvaard, maar er geen beletsel is qua hoedanigheid en belang, is een vordering wel ontvankelijk, maar ongegrond.

7.

Het hof stelt daarenboven vast dat in casu wel degelijk het Vlaamse Gewest werd gedagvaard.

De tekst van de dagvaarding geeft geen ruimte voor twijfel dienaangaande, aangezien er staat:

"...

DAGVAARDING gegeven aan:

HET VLAAMSE GEWEST,

vertegenwoordigd ..."

In de dagvaarding werd - tussen komma's - toegevoegd dat het Vlaamse Gewest vertegenwoordigd wordt door haar regering bij

maar de dagvaarding kan niet begrepen worden als zou het zelf zijn die gedagvaard werd.

Taalkundig is dergelijke toevoeging tussen komma's een beschrijvende toevoeging en geen beperkende of onderscheidende toevoeging. Om een beperkende of onderscheidende toevoeging te zijn zou de eerste komma (de komma die voorkomt onmiddellijk na de term "Het Vlaamse Gewest") niet mogen toegevoegd zijn.

De Interpretatie dat de rekenplichtige zelf zou gedagvaard zijn druist uitdrukkelijk tegen de tekst van het dagvaardingsexploot zelf in.

In casu is de juiste rechtspersoon gedagvaard, het Vlaamse Gewest.

Het hof stelt overigens vast dat – blijkens de conclusies van het Vlaamse Gewest en blijkens het beroepsexploot – het Vlaamse Gewest van in den beginne verschenen is in deze procedure, en het hof ziet niet in hoe de hoger vermelde beschrijvende toevoeging de onontvankelijkheid van de vordering tot gevolg zou kunnen hebben.

Dergelijke (overtollige) beschrijvende toevoeging wordt op geen enkele wijze gesanctioneerd in het gerechtelijk wetboek.

Het oorspronkelijk verzet werd terecht ontvankelijk verklaard.

Wat de grond van het verzet betreft:

8.

De geldingskracht van het stakingsbevel dat mondeling gegeven werd op 30.12.2008 en bekrachtigd werd op 09.01.2009, was nog niet voorbij in maart, april, mei 2009.

Geïntimeerden vergissing zich omtrent het begrip "*gevolg geven aan een stakingsbevel*".

Een stakingsbevel is geen herstellvordering waarbij dient nagegaan te worden of het herstel al dan niet correct werd uitgevoerd. Een stakingsbevel verbiedt gewoon het voortzetten van hetgeen waarvan de staking bevolen werd, in casu het strijdig gebruik van een weekendverblijf.

Hoewel het uit de stukken blijkt dat geïntimeerden, nadat het stakingsbevel in december 2008 gegeven werd, zich aanvankelijk opnieuw op het adres van hun respectievelijke ouders inschreven, belet zulks niet dat de geldingskracht van het stakingsbevel nog steeds niet voorbij was.

In casu werd het stakingsbevel gegeven voor de overtreding van art. 99, §1, 6 van het decreet van 18.05.1999, nl. "*het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van het onroerend goed*".

Het is het strijdig gebruik van het weekendverblijf waarvoor het stakingsbevel werd uitgevaardigd.

Art. 6.1.49 V.C.R.O. bepaalt dat een administratieve geldboete wordt opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met het bekrachtigd stakingsbevel.

In casu dient dan ook enkel te worden nagegaan of de geïntimeerden de hoofdfunctie van het weekendverblijf na het bekrachtigd stakingsbevel nog steeds wijzigden, en het weekendverblijf dus na het bekrachtigd stakingsbevel nog gebruikt hebben voor permanente bewoning.

Het hof oordeelt dat er geen twijfel over bestaat dat er na het bekrachtigd stakingsbevel nog steeds daden gesteld werden van strijdig gebruik van het weekendverblijf. Het is niet omdat geïntimeerden zich even hebben uitgeschreven van dit adres dat zij voor zichzelf het recht konden creëren om even later het gegeven stakingsbevel te negeren en opnieuw permanent te verblijven in dit weekendverblijf.

Door gedurende een beperkte tijd gevolg te geven aan een stakingsbevel wordt geen einde gesteld aan de geldingskracht van dit stakingsbevel.

De bewering van geïntimeerden dat onvoldoende bewezen zou zijn dat zij het weekendverblijf na hun inschrijving in maart 2009 ook effectief permanent zouden bewoond hebben wordt door het hof niet aanvaard. Uit hun eigen schrijven van 25.06.2009 blijkt voldoende dat zij zich niet alleen bewust opnieuw hebben ingeschreven op dit adres, maar dat zij uiteindelijk ook besloten hebben om definitief te verhuizen. Uit deze laatste zinsnede kan niet anders dan worden afgeleid dat zij voorafgaandelijk het verblijf wel degelijk permanent bewoond hebben, in overeenstemming met hun inschrijving van 12.03.2009.

De doorbreking van het stakingsbevel werd terecht vastgesteld door de verbalisanten en vervolgens door de stedenbouwkundig inspecteur.

9.

De vraag dient zich echter aan of er in casu telkens twee administratieve geldboeten per persoon konden worden uitgeschreven.

In principe belet niets de administratie om – wanneer daden worden vastgesteld die beoordeeld kunnen worden als een doorbreking van een stakingsbevel – niet alleen PV op te laten stellen wegens doorbreking van

het stakingsbevel, maar om ook een nieuw stakingsbevel te laten betekenen om toekomstige nieuwe inbreuken te voorkomen.

In casu, ingeval van permanente bewoning van een weekendverblijf, gaat het evenwel sowieso om inbreuken waarbij enige tijd noodzakelijk is om het bewijs van de beëindiging van de inbreuk te kunnen leveren.

Men moet immers opnieuw verhuizen en de nieuwe inschrijving op het nieuw adres moet kunnen geverifieerd worden als met de werkelijkheid overeenstemmend.

Of dergelijk strijdig gebruik in een welbepaalde situatie tweemaal met administratieve geldboeten kan gesanctioneerd worden ingevolge het negeren van elkaar opvolgende bekrachtigde stakingsbevelen, vergt dan ook een onderzoek van de feiten, waarbij dient te worden nagegaan of daadwerkelijk bewezen is dat de overtreders een uiting van een nieuwe wil hebben gemanifesteerd om het nieuw gegeven stakingsbevel opnieuw te doorbreken.

Het hof oordeelt dat er in casu - nu het doorbreken van het stakingsbevel van 30.12.2008 werd vastgesteld op 12.03.2009, waarbij tegelijkertijd een nieuw stakingsbevel werd gegeven, en nu er geen bewijs voorligt van een nieuwe beslissing van geïntimeerden na 12.03.2009 om het weekendverblijf permanent te bewonen, maar nu er gewoon na de inschrijving van 12.03.2009 enige tijd overheen ging alvorens geïntimeerden officieel opnieuw hun inschrijving konden wijzigen - geen bewijs geleverd wordt van een doorbreking van het nieuw gegeven stakingsbevel van 12.03.2009.

De permanente bewoning die zich pas op 12.03.2009 voor het eerst manifesteerde is één feit van doorbreking van het stakingsbevel van 30.12.2008 en de beperkte duur van de permanente bewoning in casu (waarbij rekening moet gehouden worden met de tijd die nodig is voor een nieuwe verhuis en voor controle op de werkelijkheid van de nieuwe inschrijving) laat niet toe te besluiten dat geïntimeerden na 12.03.2009 een nieuwe daad hebben gesteld om ook het op 12.03.2009 gegeven stakingsbevel te doorbreken.

Het PV van 05.05.2009 laat niet toe om vast te stellen dat geïntimeerden op dat ogenblik nog geen begin hadden gemaakt van de stopzetting van het op 12.03.2009 vastgestelde strijdig gebruik van het weekendverblijf.

Niet alleen werd er ter plaatse niemand aangetroffen, daarenboven wordt aan de hand van de historiek van woonst bewezen dat de nieuwe inschrijving van betrokkenen op hun ouderlijke adres reeds geofficialiseerd werd op respectievelijk 26.05.2009 en 04.06.2009, zodat het niet onmogelijk is dat de betrokkenen op 05.05.2009 reeds uit het weekendverblijf waren getrokken.

Op grond van hoger vermelde redenering oordeelt het hof dat de administratieve geldboete wegens doorbreking van het stakingsbevel van 30.12.2008 terecht werd gegeven, terwijl de administratieve geldboete wegens doorbreking van het stakingsbevel van 12.03.2009 ten onrechte werd gegeven.

Enkel het verzet tegen het dwangbevel tot betaling van een administratieve geldboete wegens doorbreking van het stakingsbevel van 12.03.2009 werd terecht gegrond verklaard.

Gelet op deze beslissing van het hof zijn de middelen van geïntimeerden m.b.t. het "non bis in idem beginsel" zonder voorwerp.

Wat het dwangbevel betreft tot betaling van een administratieve geldboete wegens doorbreking van het stakingsbevel van 30.12.2008, oordeelt het hof dat de beginselen van behoorlijk bestuur niet werden geschonden, noch het rechtszekerheidsbeginsel, noch het gelijkheidsbeginsel, noch het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. De administratieve geldboete kon in casu in alle redelijkheid en proportionaliteit opgelegd worden zoals ze werd opgelegd.

Nu de herinschrijving van 12.03.2009 de veruitwendiging was van een in hoofde van geïntimeerden zeer bewust overtreden van het stakingsbevel van 30.12.2008, is er geen aanleiding om te oordelen dat het bedrag van 5.000,00 euro per overtredende persoon buitenproportioneel was.

10.

Het hoger beroep is gedeeltelijk gegrond; de oorspronkelijke vordering is ongegrond voor wat betreft het dwangbevel tot betaling van een administratieve geldboete wegens doorbreking van het stakingsbevel van 30.12.2008.

11.

Gelet op het onderscheidenlijk gelijk der partijen worden de
en veroordeelt tot betaling van de kosten
van het geding, met uitzondering van de rechtsplegingsvergoeding, die
wordt omgeslagen.

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni
1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond;

Het hof hervormt het bestreden vonnis voor zover het de twee
dwangbevelen van de rekenplichtige van het Herstelfonds van
09.10.2009 ~~vermetigde die betrekking~~ hadden op de administratieve
geldboeten wegens doorbreking van het stakingsbevel van 30.12.2008;

Het hof verklaart het oorspronkelijk verzet van de en
tegen deze beide dwangbevelen ongegrond;

Het hof hervormt ~~voor het overige~~ het bestreden vonnis op het vlak van
de gerechtskosten en het hof zegt voor recht dat en
gehouden zijn tot betaling van de kosten van de
procedure van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de
rechtsplegingsvergoeding, en deze kosten bedragen:

- exploit hoger beroep: 279,22 euro

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 28 juni 2013
door

_____
Raadsheer

_____
Griffier